

Dosarul nr. 2ra-1083/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Bagrin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, V. Cotorobai, I. Secrieru)

ÎNCHEIERE

14 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către recurentul Victor Gonța,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Gonța împotriva Societății pe Acțiuni „Moldova-Gaz” și Societății cu Răspundere Limitată „Ialoveni - Gaz”, intervenient accesoriu Ruslan Saca cu privire la anularea hotărârii de încetare a raporturilor de muncă, restabilirea în funcția anterior deținută, constatarea încălcării drepturilor și libertăților fundamentale, constatarea faptului discriminării, recuperarea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către reprezentantul apelantului Victor Gonța, avocatul Iurie Zaica, și a fost menținută hotărârea din 15 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La data de 27 decembrie 2019, Victor Gonța a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.A. „Moldova-Gaz” cu privire la anularea ordinului de eliberare din funcție, restabilirea în funcția anterior deținută și constatarea discriminării în sfera muncii.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, prin ordinul președintelui Consiliului de Administrație al S.A. „Moldova-Gaz”, nr. 188-p din 29 iunie 2016

a fost desemnat în calitate de director al S.R.L. „Ialoveni-Gaz”. Din momentul desemnării și până la data concedierii a menționat că, și-a executat cu bună-credință obligațiile de muncă.

Astfel, prin ordinul nr. 21-132-p/11 din 28 octombrie 2019, a fost eliberat din funcția de director al S.R.L. „Ialoveni-Gaz”. În calitate de temei juridic pentru eliberarea din funcție s-a indicat faptul expirării termenului contractului individual de muncă.

A indicat reclamantul că, nu este de acord cu ordinul de eliberare din funcție, deoarece la data emiterii acestuia se afla în concediu medical.

A mai afirmat reclamantul că, în calitate de conducător al întreprinderii, urma să fie preavizat cu o lună în avans despre eliberarea din funcție și să-i fie achitată indemnizația de eliberare. Neîntreprinderea respectivelor acțiuni are ca efect încălcarea prevederilor art. 264 din Codul muncii.

A mai menționat acesta că, în mod ilegal a fost aplicat temeiul de drept indicat de către angajator întru emiterea ordinului de eliberare din funcție. Or, pentru aplicarea temeiului de drept care stabilește eliberarea din funcție pe motivul expirării termenului contractului de muncă, în contractul de muncă urma să fie indicată o dată calendaristică exactă a petrecerii respectivului eveniment. La caz, contractul individual de muncă nu cuprinde o asemenea dată, fapt prin care a fost încălcat art. 82 lit. f) din Codul muncii.

A considerat reclamantul că, eliberarea sa este, de fapt, o răfuială determinată de opiniile politice expuse și activitățile politice desfășurate, iar scopul l-a reprezentat eliberarea sa din funcție cu orice scop și prin orice metodă.

În cadrul ședinței de judecată din 26 februarie 2020, reclamantul a depus o cerere cu privire la atragerea în prezentul proces în calitate de copârât a S.R.L. „Ialoveni-Gaz”.

De asemenea, reclamantul a depus o cerere de concretizare a unor cerințe.

Repetat, reclamantul a invocat că, prin ordinul nr. 188-p din 29 iunie 2016, a fost angajat în funcția de director al S.R.L. „Ialoveni-Gaz” pe termen nedeterminat, de la data de 01 iulie 2016 până la numirea în funcție a noului director.

La fel, a reiterat reclamantul că, prin ordinul nr. 657 din 17 octombrie 2019, directorul S.R.L. „Ialoveni-Gaz” - Victor Gonța a ieșit în concediu medical. Pe timpul aflării acestuia în concediu medical, funcția de director al societății pârâte a fost exercitată de Mihail Baraghin. Despre respectivul fapt, președintele Consiliului de Administrație al S.A. „Moldova-Gaz” a fost informat prin scrisoarea nr. 589 din 17 octombrie 2019.

La data de 28 octombrie 2019, pe perioada aflării reclamantului în concediu medical, prin hotărârea unicului asociat al S.R.L. „Ialoveni-Gaz” nr. 21-

132-p/11 s-a hotărât încetarea, din 28 octombrie 2019, a raporturilor de muncă cu Victor Gonța, director al S.R.L. „Ialoveni-Gaz”, în legătură cu expirarea termenului contractului individual de muncă. Însă, reclamantul s-a aflat în concediu medical în perioada 17 octombrie 2019 - 04 decembrie 2019.

Mai consideră reclamantul că, în mod discriminator a fost numit Ruslan Sacă în funcția de director al S.R.L. „Ialoveni-Gaz”.

A pretins reclamantul că, a suportat prejudiciu material, întrucât până în prezent este lipsit de posibilitatea de a munci, este lipsit de salariul de bază, indemnizația de concediu medical și concediul de odihnă anual, premiu lunar și anual, adaosul de 20% la salariu calculat pentru vechimea în muncă, inclusiv și compensația de cel puțin 3 salarii medii, care urma să-i fie achitată la momentul eliberării.

A solicitat reclamantul, anularea hotărârii/ordinului președintelui Consiliului de Administrație al S.A. „Moldova-Gaz”, Vadim Ceban, nr. 21-132-p/11 din 28 octombrie 2019, ca fiind ilegal; reîncadrarea reclamantului la locul de muncă deținut anterior, în funcția de director al S.R.L. „Ialoveni-Gaz”; repararea prejudiciului material în mărime totală de 388 530 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 79 620 lei; încasarea cheltuielilor de judecată; constatarea faptului că au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale lui Victor Gonța prin prisma art. 8 din CEDO; constatarea faptului discriminării acestuia în sfera câmpului muncii pe criteriu de apartenență politică, contrar art. 8 și art. 14 din CEDO.

Ulterior, reclamantul a mai depus și cerere privind concretizarea cerinței privind repararea prejudiciului material, prin care a cerut încasarea sumei totale de 562 451 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului material.

Prin hotărârea din 15 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 26 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către reprezentantul apelantului Victor Gonța, avocatul Iurie Zaica, și a fost menținută hotărârea din 15 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță privind respingerea acțiunii este întemeiată și corectă, constituind rezultatul examinării în ansamblu a tuturor probelor anexate prezentei cauze.

Din materialele dosarului rezultă cu certitudine că, la data de 27 decembrie 2019, Victor Gonța a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.A. „Moldova-Gaz” cu privire la anularea ordinului de eliberare din funcție, restabilirea în funcția anterior deținută și constatarea discriminării în sfera muncii.

De asemenea, instanța de apel întemeiat a constatat că, prin ordinul nr. 188-p din 29 iunie 2016, a fost angajat în funcția de director al S.R.L. „Ialoveni-Gaz” pe termen nedeterminat, de la data de 01 iulie 2016 până la numirea în funcție a noului director.

În acest context, Colegiul a precizat reieșind din materialele dosarului că, prin ordinul președintelui Consiliului de Administrație al S.A. „Moldova-Gaz”, nr. 21-132-p/11 din 28 octombrie 2019 privind încetarea raporturilor de muncă, s-au încetat din 28 octombrie 2019 raporturile de muncă cu Victor Gonța, director interimar al S.R.L. „Ialoveni-Gaz” în legătură cu expirarea termenului contractului individual de muncă.

Prin urmare, instanța de apel corect a reliefat că, prin pct. 1.3 din contractul individual de muncă nr. 164, încheiat la data de 29 iunie 2016 între S.A. „Moldova-Gaz” și Victor Gonța, părțile au convenit: contractul intră în vigoare începând cu data de 01 iulie 2016 și produce efecte juridice până la numirea în funcție a noului director.

Așadar, instanța de apel întemeiat a reiterat faptul că, raporturile de muncă dintre părțile litigante au încetat de drept, în circumstanțe ce nu depind de voința părților, în legătură cu numirea directorului S.R.L. „Ialoveni-Gaz”, potrivit ordinului/hotărârii nr. 20-65/11 din 28 octombrie 2019, și expirarea termenului contractului individual de muncă pe durată determinată încheiat cu Victor Gonța.

La fel, nu pot fi reținute nici argumentele invocate în apel precum că, prima instanță a ignorat faptul că, la momentul eliberării de la locul de muncă ocupat, Victor Gonța a fost bolnav, aflându-se în concediu medical. Or, în speță nu este aplicabilă norma art. 86 alin. (2) din Codul muncii, deoarece acestea stabilesc interdicții de concediere a salariatului, pe când, la caz, Victor Gonța nu a fost concediat din cadrul S.R.L. „Ialoveni-Gaz”, dar raporturile de muncă au încetat în circumstanțe ce nu depind de voința părților.

Cu atât mai mult că, apelantul-recurent nu a invocat careva temeuri de ilegalitate a hotărârii președintelui Consiliului de Administrație al S.A. „Moldova-Gaz”, Vadim Ceban, nr. 21-132-p/11 din 28 octombrie 2019 „Cu privire la încetarea raporturilor de munca”. Or, administratorul poate fi revocat în orice moment și independent de vreo culpă contractuală sau legală. Dacă societatea, respectiv asociații își pierd încrederea în persoana administratorului sau apreciază că el nu le mai reprezintă interesele, aceștia pot recurge oricând și fără nici o justificare la măsura revocării. De altfel, Victor Gonța nici nu a contestat legalitatea ordinului președintelui Consiliului de Administrație al S.A. „Moldova-Gaz”, nr. 188-p din 29 iunie 2016, prin care a fost desemnat în calitate de director al S.R.L. „Ialoveni-Gaz”, pe o perioadă determinată, în termenii stabiliți.

La 31 mai 2021, recurentul Victor Gonța, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 26 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii depuse de către acesta.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 26 ianuarie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 31 mai 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea și recepționarea copiei deciziei integrale participanților la proces la 30 martie 2021, prin intermediul oficiului poștal, conform scrisorii de însoțire (f.d.18, V. II), însă careva date ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la actele cauzei lipsesc. Astfel, recursul este declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 09 iunie 2021 instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 76, V. II).

Prin referința depusă la 06 iulie 2021, reprezentantul intimatului S.R.L. „Ialoveni-Gaz”, Ruslan Saca a solicitat de a considera recursul declarat de către recurentul Victor Gonța, ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de către recurentul Victor Gonța, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către recurentul Victor Gonța, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către

instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către recurentul Victor Gonța.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către recurentul Victor Gonța, împotriva deciziei din 26 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat